

Szántó Ervin

Ez az édesapám fiatalkori képe. Itt is látszik, hogy mindig elegánsan viselt mindent -- nemcsak fényképen, hanem általában is. Ő ilyen elegánsan szokott járni. Ez valamikor az 1920-as években készülhetett, Pesten.

Az apai nagyapámék Szekszárdon éltek egy darabig, utána, miután a gyerekek meglettek, Fiumében éltek nagyon hosszú ideig, majd visszakerültek Pestre, és ott élhettek több tíz évet, mert édesapám ott gyerekeskedett, egészen felnőttkoráig. Budapesten a Vadász utcában laktak, azt

hiszem, a hatos vagy hetes [szám alatt], már nem tudom pontosan.

A család nem volt vallásos soha, mindig a neológokhoz tartoztak. Kóser háztartás sem volt, a nagyszülőknél sem volt.

Apu Budapesten tanult, ott végezte el az egyetemet. Miután elvégezte az iskolát, utána került ide [Erdélybe]. Tehát, valamikor a 1930-as évek elején került Marosvásárhelyre. Akkor már a nővére itt volt, Marosvásárhelyen, és nála tartózkodott. Apu vegyészmérnök volt, de egy pillanatig sem használta a mesterségét, mert volt a nagyon gazdag sógora [nővérének, Szántó Etelkának a férje, Elekes Miksa], aki foglalkoztatta a fás szakmában. Mégpedig a Maros mentén ők kitermelték a fát, és feldolgozták, s akkor ezt a bizonyos kitermelt fát el kellett adni. S akkor apu járta a vidéket, illetve hát fél Erdélyt, hogy helyezze el a faárut. Fakereskedő, beszerző meg ehhez hasonló tevékenységet folytatott.